

РЕШЕНИЕ

№ 21890

гр. София, 25.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на
прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2362** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс
(АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания
(ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. Д. Ч., ЕГН [ЕГН] чрез процесуалния й представител адв.
А. Д. срещу Решение № 540 от 10.02.2025 г. постановено по нахд № 17013/2024 г. по описана
СРС, НО, 112 с-в. С обжалваното решение е потвърден електронен фиш № 9340573, издаден от
СДВР, с който на жалбоподателя на основание чл. 189, ал. 4, във вр. чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, е
наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 2,
вр. ал. 1 от ЗДвП.

С жалбата се твърди, че съдът е допуснал съществено процесуално нарушение като не е изложил
надлежни мотиви по всички наведени пред него възражения, както и че по същество актът е
бланкетен. Според касатора съдът не е съобразил представените по делото доказателства и в
частност представените схеми на организация на движението и снимкови изображения на
поставеното А. устройство, поради което не е коментирал и дал обоснован отговор на значимия за
правилното решаване на спора въпрос дали заснетото превозно средство е попадало точно в
пътния участък, за който знак В26 е важал. Пътните схеми са подробно анализирани и в
заключение е посочено, че не се установява безспорно къде се е намирал автомобилът. По
същество от съда се иска да отмени обжалваното решение и потвърдения с него електронен фиш.
В съдебно заседание, касаторът, редовно уведомен, не се явява лично и не се представлява. По

делото е постъпило становище от процесуалния му представител, че не възразява да бъде даден ход на делото в тяхно отсъствие. Заявява, че поддържа изложените в жалбата съображения и моли за присъждане на разноски.

Ответникът по касацията – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, XXVII Касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, срещу акт, който подлежи на обжалване и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

От фактическа страна съдът е извел, че на 08.07.2024 г. в 11:55 ч. товарен автомобил „Д.“, с рег. [рег.номер на МПС] , се е движил по Околовръстния път на [населено място], с посока на движение от [улица]към [улица]. На разклона с [улица]в района на [населено място], в същата посока на движение, автомобилът, бил засечен да се движи със скорост от 56 км/ч, от която скорост е приспаднал толеранс от 3% в полза на водача и скоростта се зачита като 53 км/ч. при въведено ограничение на максимално допустимата скорост на движение - 40 км/ч, с пътен знак В26. Нарушението е установено с техническо средство — мобилна система за видеонаблюдение CORDON M2. От справката за собствеността на автомобила се установило, че същият принадлежи на „Чернев клима сервис“ ЕООД, чийто управител е лицето Г. Д. Ч.. Поради това, на законния представител на дружеството бил издаден процесният електронен фиш за установеното нарушение.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при издаването на фиша не са допуснати съществени нарушения, същият съдържа всички изискуеми реквизити посочени в чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП, в това число и описание на процесното нарушение с всичките му индивидуализиращи белези, като същото е безспорно установено. Отчел е редовност на автоматизираното техническо средство, с което е установено нарушението.

Действително, съвсем формално съдът е посочил, че от изисканата справка, за процесния участък от пътя се установява въведено ограничение на максимално допустимата скорост за движение до 40 км/ч с пътен знак В-26. Именно точното място на извършване и установяване на нарушението се е оформил като съществен въпрос, на който съдът е следвало да даде по-задълбочен отговор с оглед изрично наведените в тази насока възражения. Според вписаното в електронния фиш, нарушението е извършено при движение по Околовръстния път на [населено място], с посока на движение от [улица]към [улица]в района на разклона с [улица]. От представена по делото схема и разяснения към нея /л.30 от по анд № 17013/2024 г. по описана СРС/ безспорно се установява, че действително по Софийски околовръстен път в посока към [улица]на км 32+258 има поставен знак В26, поставящ ограничение на скоростта до 40 км/ч. валидно до пътната връзка с [улица], която се намира на км 32+158.След нея до разклона за [населено място] няма поставени пътни знаци за ограничение на скоростта, като максимално разрешената такава е 90 км/ч.

Към първоначално представените материали от преписката са снимка на АТСС устройство и протокол за използването му. В същия е вписано, че устройството е поставено на отстояние от 200 метра след пътния знак В26, разположен на км.32+258. Видно от представената снимка обаче, устройството се намира непосредствено след отклонението с [улица]от дясната страна на пътя, по посока на движението. Следователно, първо не може да се приеме безкритично соченото

отстояние от 200м., доколкото видно от данните разклона е на отстояние от 100 м и второ - след него (където е било разположено устройството) вече не е важало соченото ограничение. На следващо място, с писмо изходящо от СДВР е представена снимка на уреда, за който се твърди да е използван в процесния случай. Установимо и без техническа експертиза, снимката е на уред разположен на коренно различно място, от лявата страна на платното за движение. Тези обстоятелства не са взети предвид и не са обсъдени от решаващия състав.

В съответствие с презумпцията за невиновност-чл.16 НПК, вр.чл.84 ЗАНН, тежестта за доказване на административнонаказателното обвинение е изцяло за актосъставителя, съответно-АНО в съдебното въззивно производство. В хода на производството административнонаказващия орган не е успял да докаже фактическата обстановка описана в ЕФ, поради което последният се явява необоснован, а административното нарушение е останало недоказано. Самият наказващ орган е представил доказателства, които вместо да установят по несъмнен и категоричен начин обстоятелствата вписани в процесния фиш са въвели съмнения в неговата достоверност. Недопустимо е издаването на фиш и потвърждаването му от съда при недоказаност на административно-наказателното обвинение по категоричен начин, когато не са изяснени напълно обстоятелствата, касаещи същото-чл.303, ал.1 и ал.2 НПК, вр.чл.84 ЗАНН. Административното обвинение не може да почива на основата на предположения, на съмнителни и несигурни изводи относно обективните признаци на процесното нарушение, поради което издаденият фиш следва да бъде отменен. Като е достигнал до обратния извод, СРС е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на касатора за присъждане на разноски, като същите се следват в общ размер на 800 лв. – 400лв. платено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред СРС и 400лв. за процесуално представителство пред АССГ.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XXVII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 540 от 10.02.2025 г. постановено по нахд № 17013/2024 г. по описана СРС, НО, 112 с-в и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ електронен фиш № 9340573, издаден от СДВР, с който на Г. Д. Ч. на основание чл. 189, ал. 4, във вр. чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА СДВР, да заплати на Г. Д. Ч., разноски по делото в размер на 800 (осемстотин) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

